

A mercè dels tribunals

«El govern espanyol ha incomplert el compromís contret tant amb ERC com amb Cs de modificar les lleis sanitàries per facilitar les restriccions sense haver d'activar l'estat d'alarma»

El toc de queda, que la Generalitat va establir l'octubre passat a les deu del vespre, i que ha format part de l'estrany paisatge que s'ha fet habitual amb la pandèmia, decaurà diumenge vinent. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/219531/adeu-al-toc-queda-govern-descarta-aplicar-lo-partir-diumenge>) També conclourà el confinament perimetral. Ha estat Pere Aragonès qui ho ha anunciat aquest dimarts, després de la reunió del Consell Executiu. El Govern ha decidit finalment desar al calaix el decret que preparava per permetre noves mesures excepcionals (<https://www.naciodigital.cat/noticia/219511/govern-no-canviara-marc-normatiu-poder-prendre-mesures-extraordinaries-partir-maig>) en cas que fossin requerides un cop s'aixequés l'estat d'alarma, cosa que es produirà el 9 de maig.

El govern espanyol, per la seva banda, ha aprovat avui mateix un decret que permet a les autonomies de presentar recurs de cassació al Tribunal Suprem en cas que els jutges de les comunitats tombessin noves mesures contra la pandèmia que poguessin limitar drets fonamentals. És un estri que fins ara no tenien els governs autònoms, que només podien apel·lar als respectius tribunals superiors. Per l'executiu espanyol, donar la darrera paraula al Suprem permet "unificar doctrina".

Aragonès ha deixat entendre en la seva compareixença d'avui la particular manera que té l'executiu espanyol del que és la cogovernança, quan ha explicat que la decisió de donar via al Suprem no havia estat ni tan sols consultada amb les autonomies. Amb tot, segurament el Govern de la Generalitat ha fet el millor que podia fer en no atribuir-se la capacitat d'imposar limitacions de drets fonamentals per simple decret i sense estat d'alarma, un aspecte molt delicat i que requereix sempre de la comprensió ciutadana.

L'avenç del procés de vacunació fa ser optimista sobre la superació de la crisi sanitària i, com a mínim a curt termini, permet aspirar a no haver de recórrer a noves restriccions dures, les quals sempre són mesures impopulars. Enrere queda molta retòrica sobre la codecisió amb les autonomies i ressonen moltes declaracions emfàtiques sobre el model de cogovernança. El ministre de Sanitat, en aquell moment Salvador Illa, va arribar a dir el maig passat que l'executiu mantenia un diàleg constant i fluid amb l'oposició que "aboca permanentment a la mà estesa".

El govern espanyol ha incomplert sistemàticament totes les seves promeses de cogovernança. La Generalitat havia reclamat la modificació de lleis sanitàries per facilitar noves restriccions sense haver d'activar l'estat d'alarma, i tant ERC com Cs van arrencar de l'executiu central aquest compromís quan necessitava dels seus vots per gestionar la primera onada. Posteriorment, però, va incomplir la paraula i va deixar les autonomies a mercè dels tribunals o d'un estat d'alarma que només pot activar la Moncloa.

A la vegada, mentre Pedro Sánchez es renta les mans davant possibles escenaris difícils, tampoc ha mostrat agilitat per culminar el procés de vacunació, en especial ignorant les reiterades peticions catalanes -i l'exemple d'altres estats europeus- d'espaiar la segona dosi de la vacuna per aconseguir que un 70% de la població tingui com a mínim la primera dosi a mitjans de juliol (<https://www.naciodigital.cat/noticia/219543/salut-comencara-vacunar-dilluns-ve-poblacio-50-59-anys>). De la mateixa manera, ha anat canviant de criteri sobre l'administració de la segona dosi d'AstraZeneca als col·lectius joves. Això sí, quan es tracta d'unificar doctrina, el Suprem sempre hi és.